

РЕЦЕНЗІЯ

НЕГОДЧЕНКО О. В.,

доктор юридичних наук, професор

РЕЦЕНЗІЯ НА ВИДАННЯ
«АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ОСВІТА У ПЕРСОНАЛІЯХ: ДОВІДНИК»¹

Адміністративно-правова освіта як невід’ємна складова освіти юридичної освіти є центральною ланкою не тільки процесу передавання професійних знань, умінь та навичок, але й формування високого рівня адміністративно-правової культури юристів. Водночас вона відіграє надзвичайно важливу роль у забезпеченні належного стану функціонування механізму держави, виступаючи своєрідним індикатором, що відображає спроможність державної влади гарантувати поступовий розвиток суспільства. Традиційно правова освіта в цілому і адміністративно-правова освіта зокрема розуміються або як складний процес засвоєння юридичних знань та сприйняття відповідних правових цінностей, або як суто інституційне явище – система навчальних закладів, що здійснюють діяльність із підготовки юристів, або як різновид професійної освіти – оволодіння необхідними знаннями, навичками та вміннями, притаманними професії юриста і юридичній спеціальності. При цьому поза увагою широкої наукової та освітньої громадськості, як правило, на превеликий жаль, залишаються ті, хто власною творчою інтелектуальною працею особисто, безпосередньо і щоденно забезпечують реалізацію завдань адміністративно-правової освіти, – науково-педагогічні працівники. Так склалося, що частині сучасних дослідників і значно більшій частині студентів юридичних навчальних закладів відомі лише окремі прізвища вчених – представників науки адміністративного права, а також їхні окремі наукові праці, що оформлюються ними у вигляді списку використаних джерел та бібліографічних посилань.

Рецензоване ж видання, підготовлене науковцями юридичного факультету Запорізького національного університету, є чи не першою спробою «відкрити», так би мовити, «обличчя» і науки адміністративного права, і адміністративно-правової освіти. 176 персоналій представлені в даному довіднику. У матеріалах, присвячених ученим-юристам, містяться відомості про життєвий і науково-педагогічний шлях кожного з них. Читачеві буде корисно й цікаво ознайомитися з біографіями вчених, відомостями про час і місце їх народження, одержану юридичну освіту, тематику їхніх дисертаційних досліджень, кількість підготовлених ними кандидатів та докторів юридичних наук, наявність урядових та інших нагород, переліками їхніх відомих наукових, науково-методичних та навчальних праць, а також інформацією про їх участь у численних і різноманітних наукових та навчальних заходах і проєктах. Актуальною, на наш погляд, є також інформація про членство кожного вченого у спеціалізованих вчених радах різних вищих навчальних закладів та про входження до складу різних редакційних колегій фахових юридичних видань.

Потрібно також звернути увагу на те, що матеріали, які містяться у довіднику, мають досить широкі хронологічні межі. На сторінках даного видання представлені відомості про вчених, які працювали у XIX і XX століттях та продовжують працювати у XXI столітті. Таким чином, перед очима читача проходить історія становлення й розвитку науки адміністративного права та адміністративно-правової освіти. Водночас він має можливість

¹ Рецензія на видання, підготовлене науковцями Запорізького національного університету: Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довідник / за заг. ред. проф. Т.О. Коломоєць, проф. В.К. Колпакова ; Запоріж. нац. ун-т. – К. : Ін Юре, 2015. – 352 с.

ознайомитися з їх сьогоденням і, що не менш важливо, з їх майбутнім, адже значна частина матеріалів довідника присвячена зовсім молодим науково-педагогічним працівникам, які лише розпочинають свою професійну діяльність, але вже встигли зробити власний вагомий внесок у розвиток науки адміністративного права та адміністративно-правової освіти.

До безумовно позитивних характеристик цієї праці належать і географічні межі дослідження: в ній представлена інформація про науково-педагогічних працівників адміністративно-правової освіти, які здійснюють власну діяльність у різних кутках України, залишаючись при цьому представниками єдиної вітчизняної наукової й освітянської школи адміністративного права.

Позитивно оцінюючи дослідження, хотілося б в якості побажання для подальших наукових пошуків звернути увагу на можливість обрання додаткових, окрім алфавітного, критеріїв систематизації персоналій вітчизняної адміністративно-правової освіти, насамперед хронологічного критерію. У такому разі еволюція етапів становлення адміністративно-правової освіти в Україні і спадковість її розвитку будуть виглядати, на нашу думку, чіткішими.

Особливо необхідно зазначити, що у вітчизняній юридичній науковій літературі дане видання є першим досвідом систематизації відомостей про персоналії адміністративно-правової освіти України, який, без сумніву, стане своєрідним поштовхом до цього поки що нового, але перспективного напрямку наукових досліджень. У цілому ж наукова праця (Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довідник / за заг. ред. проф. Т.О. Коломоєць, проф. В.К. Колпакова ; Запоріж. нац. ун-т. – К. : Ін Юре, 2015. – 352 с.) є цілком творчою, виконаною на належному рівні і цікавою для науковців, науково-педагогічних працівників і студентів вищих навчальних закладів, а також широкого кола читачів.

